

ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ».

ANTIPOINA

Ο Βογορίζη δὲν ἔμαθε τὴ διατρέξαντα, εἰν ἄλθρεια, τὰ χρεῖ ἀστική καὶ μὲ ἀνθρώπους τοῦ ποδῆ ἐστὶτε σὶ τῷ Σάιο πάσχειν νὰ τῷ μπαλῶσι. Μὰ καὶ πάλι ἡ ἀγορστὴ δὲν ἤθελε ὁ ἀκούσει γιὰ συμβεῖα σμοῦ καὶ οὐτε τίς μαλαγαίνει τὸν πρᾶχτόρων τοῦ Βογορίζη τίς λογαριάζε.

Γι' αὐτὸ πρὶν ἐσοπάσει ἡ ὑπόρὶς τοῦ Βογορίζη προέβηκε καὶ μὲ τὴ διασώματῶν τοῦ στο Σουλτῶν τὴ κατάφερε νὰ σταλθεῖ σὶς ἀρχαί τοῦ 1841, στόλος Τούρκικος σὶ τῷ Σάιο μὲ ἀνήματα γιὰ νὰ τιμωρῇ εἰς τοὺς Σαμαίτες. Δὲν θέλει καὶ ρότῃμα πᾶς ὁ Τούρκικος στρατὸς «ἐξάλε τῶς».

Μά στο αναμνηστικό ο τοποτηρητής Κρεστίδης έγραψε στο Βογορίδη τὰ διατρέξαντα καὶ ἦρθε σὴν Σάμῳ στόλος οὐρκικός· ἐπὶ πρυτὸς τὴν 5 τοῦ Σεπτεμβρίου 1849 καὶ ἔβγαλε οὐ Τούρκους ναυάρχους διάττα μέγα σε δύο μέρες νὰ παραδίδουσιν οἱ ἀγρότες τὰ ὅπλα καὶ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ Σάμῳ οἱ ἀρχηγοί. Οὐ Τούρκους ναύαρχους Μουσταφὰ πασὰ εἶχε δεῖξί του χερί στὴν περίστασι αὐτὴ καὶ τὸ Μητροπολίτη Σάμου Γρηγόριον, ποὺ κ' αὐτὸς ἔλεγε καὶ οὐνιστοῦσε ὑπακοή. Οἱ ἐκπαιστωτέες ὁμοὶ δὲν ἀκούαν καὶ κηρύσαν τὴ Βουλῇ κυρίαρχη.

[illegible]

M.I. Peltier
Xp 0000
Tea by X
H. 0000
K/ = 1883
v. 205

Causantia

Ελ. Β. 12/5/39

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΘΩΝΟΣ

Ελ. Β. 12/5/39 Η ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΠΛΗΡΗΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ

«Αρταξέρξης» και Σιλήβεργος εις την αρχήν

Ο πρώτος 'Αμερικανός πρεσβευτής ἐν Ἀθήναις εἶχε τότε μόλις φθάσῃ καὶ δταν ὁ Σιλήβεργος τὸν ἐπισκέφθη, τοῦ ἔκαμε καὶ μίαν διάλεξιν περὶ αὐλικοῦ πρωτοκόλλου, προσφερθεὶς νὰ τοῦ δανείσῃ αὐλικὴν περιβολὴν ἐὰν ὁ πρεσβευτὴς δὲν εἶχεν ἰδικήν του. Ὅταν ἦλθεν ἡ ἡμέρα διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ, ὁ Σιλήβεργος παρετήρησεν εἰς τὴν βασιλίαν ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, τὰ γάντια τῆς δὲν ἦσαν καλὰ ὅσον τὰ δικά του καὶ τῆς ἔδωκε τὸ δνομα τοῦ Παρισινοῦ καταστήματος ἀπὸ τοῦ ὁποῖον τὰ ἐπρομηθεύετο. Ἀφ' οὗ εἰσήγαγε τὸν Ἀμερικανὸν πρεσβευτὴν καὶ οὗτος ἀπεχώρησεν, ὁ Σιλήβεργος εἶπεν εἰς τὸν βασιλέα: — Μεγαλειότατε, οἱ προκάτοχοί σας, οἱ Βυζαντινοὶ Αὐτοκράτορες, εἶχαν θεσπίσῃ ὅτι, μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν ξένων ἀπεσταλμένων, ὁ τελετάρχης θὰ ἐχόρευεν ἓνα μινουέτο. Ἡ ὑμετέρα μεγαλειότης θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσαγάγῃ ἐκ νέου αὐτὸ τὸ ἔθιμον, διότι ἐγὼ γνωρίζω αὐτὸν τὸν χορὸν πολὺ καλὰ καὶ θὰ ἠμπορούσα νὰ τὸν διδάξω καὶ εἰς ἄλλους.

Καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἤρχισε νὰ χορεύῃ μὲ μαρίαν, τὸσον ποῦ ὁ Ὁθων ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἦτο πράγματι τρελλὸς καὶ ἐνέκρινε τὴν ἀπόλυσίν του.

Ὁ Σιλήβεργος, τοῦ ὁποῖου αἱ διανοητικαὶ διαλείψεις εἶχον ἀνακόψει πρότερον τὸ πολιτικὸν τοῦ σταδίου, ἔγινε πάλιν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Ἐξωτερικῶν. Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ ὑπουργεῖα του διήρκεσε δέκα μόνον ἡμέρας. Ὁ πρῶτος ἄθλος τοῦ ἦτο ἡ σκηνὴ, τὴν ὁποῖαν ἐπροκάλεσεν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν κατὰ τὴν διάρκειαν μνημοσύνου τοῦ Γάλλου φιλέλληρος Φαβιέρου. Μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἐπῆγεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀπέλυσεν δλους τοὺς ὑπαλλήλους, ἀποκαλὼν αὐτοὺς βασιβουζούκους καὶ κατηγορῶν αὐτοὺς ὅτι δὲν εἶχαν «εὐρωπαϊκούς τρόπους». Ὁ Βούλγαρης, μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα διὰ νὰ πληροφορήσῃ τὸν Ὁθωνα περὶ τῶν ἀπολύσεων αὐτῶν, ἀλλὰ ὁ βασιλεὺς παρετήρησεν ἀπλῶς: — Τὰ σημάδια τῆς παραφροσύνης τοῦ θά παρέλθουν καὶ θὰ εἶνε χρήσιμος διὰ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα, καθὼς καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν λόγω τῆς φιλίας τοῦ μὲ τὸν Γάλλον πρεσβευτὴν.

— Τὰ σημάδια τῆς παραφροσύνης τοῦ θά παρέλθουν καὶ θὰ εἶνε χρήσιμος διὰ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα, καθὼς καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν λόγω τῆς φιλίας τοῦ μὲ τὸν Γάλλον πρεσβευτὴν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Ελ. Β. 11/5/39

Ἡ παρατήρησις τοῦ Μαυροκαράτου ἐτεράτισε τὸ μακρὸν πολιτικὸν τοῦ σταδίου. Πάντοτε ἤθελε νὰ ἐλέγχῃ τὰ πάντα ὁ Ἰδιὸς καὶ, ἐπειδὴ αὐτὴ ἦτο καὶ τοῦ Ὁθωνος ἡ ἀδυναμία, εἶνε εὐνόητον ὅτι αἱ δύο ἀνδρες οὐδέποτε ἠμπορούσαν νὰ συνεργασθοῦν. Ἡ τελευταία πρωθυπουργικὴ θητεία του, ἡ ὁποία ἠμποροῦσε νὰ ἀποβῇ τὸσον ἐπιτυχὴς εἰς τὴν χώραν ὑπὸ τὰ ἀγρυπνα ὄμματα τῶν πρεσβευτῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας, ὑπῆρξεν ἀξιοσημείωτος κυρίως διὰ μίαν παραβίαν τοῦ συντάγματος. Ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς βουλευτάς καὶ τοὺς γεροντοστάτας νὰ εἰσπράττουν τοὺς μισθοὺς τῶν δταν αἱ δύο βουλὴ δὲν εὐρίσκοντο εἰς σύνοδον, κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν βουλευτῶν. Ὅταν ἐπείσεν αὐτὴ ἡ κυβέρνησις, ὁ Οὐάις ἐκρίνεν ὅτι ἐπὶ τῇ ἐπισημῇ ὅπως αἱ δύο βουλὴ ἀνὰ βουλήν τὴν διακυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Πάτρις δὲν ἐπὶ κατετέθη εἰς τὰ ὅσα καὶ ὁ Δημήτριος Βούλγαρης ἔγινε πρωθυπουργὸς ὑπὸ τὴν πλήρη ἐξουσίαν τῆς αὐλῆς. Ἦτο τιμὴ ἀνθρώπου, ἐλάχιστος ὅμως ἐννοεῖται ἀπὸ διοικήσιν καὶ ἦτο τὸσον ἀλαζών, ὥστε πάντοτε ἐνεφανίζετο μὲ τὰ ρούχα ποῦ εἶχε φορεθῇ ὁ πατέρας του δταν ἀντεπρόσωπευε τὴν Πύλιν ὡς βέης εἰς τὴν Ὑδραν ἢ Ἀμαλία τὸν ἐπὶ τὸν αἶμα.

Ὁ Σιλήβεργος, τοῦ ὁποῖου αἱ διανοητικαὶ διαλείψεις εἶχον ἀνακόψει πρότερον τὸ πολιτικὸν τοῦ σταδίου, ἔγινε πάλιν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Ἐξωτερικῶν. Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ ὑπουργεῖα του διήρκεσε δέκα μόνον ἡμέρας. Ὁ πρῶτος ἄθλος τοῦ ἦτο ἡ σκηνὴ, τὴν ὁποῖαν ἐπροκάλεσεν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν κατὰ τὴν διάρκειαν μνημοσύνου τοῦ Γάλλου φιλέλληρος Φαβιέρου. Μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἐπῆγεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀπέλυσεν δλους τοὺς ὑπαλλήλους, ἀποκαλὼν αὐτοὺς βασιβουζούκους καὶ κατηγορῶν αὐτοὺς ὅτι δὲν εἶχαν «εὐρωπαϊκούς τρόπους». Ὁ Βούλγαρης, μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα διὰ νὰ πληροφορήσῃ τὸν Ὁθωνα περὶ τῶν ἀπολύσεων αὐτῶν, ἀλλὰ ὁ βασιλεὺς παρετήρησεν ἀπλῶς: — Τὰ σημάδια τῆς παραφροσύνης τοῦ θά παρέλθουν καὶ θὰ εἶνε χρήσιμος διὰ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα, καθὼς καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν λόγω τῆς φιλίας τοῦ μὲ τὸν Γάλλον πρεσβευτὴν.

Ὁ πρῶτος Ἀμερικανός πρεσβευτὴς ἐν Ἀθήναις εἶχε τότε μόλις φθάσῃ καὶ δταν ὁ Σιλήβεργος τὸν ἐπισκέφθη, τοῦ ἔκαμε καὶ μίαν διάλεξιν περὶ αὐλικοῦ πρωτοκόλλου, προσφερθεὶς νὰ τοῦ δανείσῃ αὐλικὴν περιβολὴν ἐὰν ὁ πρεσβευτὴς δὲν εἶχεν ἰδικήν του. Ὅταν ἦλθεν ἡ ἡμέρα διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ, ὁ Σιλήβεργος παρετήρησεν εἰς τὴν βασιλίαν ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, τὰ γάντια τῆς δὲν ἦσαν καλὰ ὅσον τὰ δικά του καὶ τῆς ἔδωκε τὸ δνομα τοῦ Παρισινοῦ καταστήματος ἀπὸ τοῦ ὁποῖον τὰ ἐπρομηθεύετο. Ἀφ' οὗ εἰσήγαγε τὸν Ἀμερικανὸν πρεσβευτὴν καὶ οὗτος ἀπεχώρησεν, ὁ Σιλήβεργος εἶπεν εἰς τὸν βασιλέα: — Μεγαλειότατε, οἱ προκάτοχοί σας, οἱ Βυζαντινοὶ Αὐτοκράτορες, εἶχαν θεσπίσῃ ὅτι, μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν ξένων ἀπεσταλμένων, ὁ τελετάρχης θὰ ἐχόρευεν ἓνα μινουέτο. Ἡ ὑμετέρα μεγαλειότης θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσαγάγῃ ἐκ νέου αὐτὸ τὸ ἔθιμον, διότι ἐγὼ γνωρίζω αὐτὸν τὸν χορὸν πολὺ καλὰ καὶ θὰ ἠμπορούσα νὰ τὸν διδάξω καὶ εἰς ἄλλους.

Καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἤρχισε νὰ χορεύῃ μὲ μαρίαν, τὸσον ποῦ ὁ Ὁθων ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἦτο πράγματι τρελλὸς καὶ ἐνέκρινε τὴν ἀπόλυσίν του.

— Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν τοῦ νέου τιμολογίου τῶν τελωνίων τοῦ Κράτους (δασμολογίου) διωρίσθησαν: Ἀν. Ζαΐμης (ὁ ὁποῖος ἔως οὗτο δημοσιεύσθαι τὸ σχετικὸν διάταγμα ἀπέθανε), Νικ. Σιλήβεργος πρέσβης τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνεδρίου καὶ Ἰωάν. Σούτσος μέλη τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, Διαμαρτὴς Μακάριος ἐπιθεωρητὴς τελωνίων καὶ Σ. Πρίττικας, Β. Παυλίδης, Π. Γερασιόπουλος καὶ Ἐσλίγκ.

— Ἡ ἀ' Ἀθῆναις ἀναστασίαν ἔθεσαν καὶ

Ελ. Β. 12/5/39
12 Mar
1939

18
Μαΐου
1840

Ἀντίγραφο 18 Μαΐου 1940